

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

9.09.2019 r.

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

- O zastosowaniu art. 15e ust. 1 ustawy CIT w kontekście usług pośrednictwa w sprzedaży decyduje rzeczywisty charakter usług, a nie wskazany przez podatnika symbol PKWiU,** wyrok WSA w Poznaniu z 28 sierpnia 2019 r., sygn. I SA/PO 411/19 _____ 3
- Wydatki ponoszone na poziomie duńskiej spółki komandytowej nie mogą być rozliczone przez duńską spółkę akcyjną proporcjonalnie do posiadanego za pośrednictwem duńskiej spółki komandytowej udziału w polskiej spółce komandytowej,** wyrok WSA w Warszawie z 27 sierpnia 2019 r., sygn. III SA/WA 2097/18 _____ 3
- Wyłączenia z kosztów uzyskania przychodów, o których mowa w art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT., nie mają zastosowania do usług wsparcia sprzedaży lokali,** wyrok WSA w Warszawie z 27 sierpnia 2019 r., sygn. III SA/WA 2004/18 _____ 3
- Zakres przedmiotowy pojęcia „wydanie” paragonu na gruncie art. 111 ust. 3a pkt 1 ustawy VAT,** wyrok NSA z 29 sierpnia 2019 r., sygn. I FSK 734/17 _____ 3
- Przesłanki zastosowania art. 6 pkt 1 ustawy VAT do zbycia składników tworzących ZCP,** wyrok NSA z 27 sierpnia 2019 r., sygn. I FSK 1265/17 _____ 4
- Rekompensata przez gminę ościenną kosztów usługi przewozowej świadczonej przez zarząd dróg nie jest dopłatą do ceny biletów i nie dolicza się jej do podstawy opodatkowania VAT,** wyrok NSA z 27 sierpnia 2019 r., sygn. I FSK 1072/17 _____ 4
- Kwestia korekty podstawy opodatkowania akcyzą z tytułu wewnątrzspółnotowego nabycia samochodów osobowych,** wyrok NSA z 28 sierpnia 2019 r., sygn. I GSK 83/17 _____ 4

O zastosowaniu art. 15e ust. 1 ustawy CIT w kontekście usług pośrednictwa w sprzedaży decyduje rzeczywisty charakter usług, a nie wskazany przez podatnika symbol PKWiU, wyrok WSA w Poznaniu z 28 sierpnia 2019 r., sygn. I SA/PO 411/19

Pomimo że spółka wskazała symbole PKWiU właściwe dla usług pośrednictwa w sprzedaży, to rzeczywisty charakter tych czynności wskazuje, iż są one podobne do usług doradczych oraz reklamowych (posiadają cechy odpowiadające usługom o charakterze podobnym do ww. usług).

Jakkolwiek świadczone przez spółkę ww. usługi posiadają elementy charakterystyczne dla świadczeń innych niż doradcze czy reklamowe, to cechy charakterystyczne dla usług doradczych i reklamowych przeważają nad elementami charakterystycznymi dla innych świadczeń. Usługi te podlegają zatem ograniczeniu w zaliczaniu do kosztów podatkowych na podstawie art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT.

Jednocześnie, w odniesieniu do ww. usług, nie znajdzie zastosowania wyjątek, o którym mowa w art. 15e ust. 11 pkt 1 ustawy CIT. Koszty ww. usług należy rozpoznać jako koszty ogólne służące działalności spółki, ponoszone bez związku z konkretnym produktem.

Wydatki ponoszone na poziomie duńskiej spółki komandytowej nie mogą być rozliczone przez duńską spółkę akcyjną proporcjonalnie do posiadanego za pośrednictwem duńskiej spółki komandytowej udziału w polskiej spółce komandytowej, wyrok WSA w Warszawie z 27 sierpnia 2019 r., sygn. III SA/WA 2097/18

Koszty kredytu złotówkowego udzielonego przez duński bank duńskiej spółce komandytowej nie mogą zostać uznane za związane z funkcjonowaniem zakładu duńskiej spółki akcyjnej w Polsce w postaci polskiej spółki komandytowej.

To duńska spółka komandytowa zaciągnęła kredyt bankowy w duńskim banku i to ona spłaca odsetki bezpośrednio do duńskiego banku związane z zaciągniętym kredytem. Natomiast polska spółka komandytowa nie jest kredytobiorcą, a jedynie wiąże ją z duńską spółką komandytową umowa pożyczki i od tej pożyczki polska spółka komandytowa spłaca odsetki do duńskiej spółki komandytowej. Nie spłaca natomiast odsetek od kredytu bankowego, a zatem nie można tych odsetek przypisać do działalności polskiej spółki komandytowej.

W konsekwencji duńska spółka akcyjna (będąca komandytariuszem w duńskiej spółce koman-

dytowej) nie może tych odsetek uwzględnić w swoich kosztach podatkowych stosownie do posiadanego udziału w polskiej spółce komandytowej.

Wyłączenia z kosztów uzyskania przychodów, o których mowa w art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT., nie mają zastosowania do usług wsparcia sprzedaży lokali, wyrok WSA w Warszawie z 27 sierpnia 2019 r., sygn. III SA/WA 2004/18

Nie budzi wątpliwości, że usługi świadczone przez spółkę serwisową na rzecz spółki celowej są usługami wsparcia sprzedaży, które rzeczywiście można by było nazwać usługami agencyjnymi ze względu na to, że spółka serwisowa była wyposażona w pełnomocnictwo do sprzedaży lokali.

Te usługi nie wykazują podobieństwa do tego rodzaju usług, które z woli ustawodawcy zostały w art. 15e ust. 1 ustawy CIT wyłączone w pewnym zakresie z kosztów uzyskania przychodów.

Powyższe usługi mają „konkretny” charakter i nie stanowią w szczególności usług reklamowych ani badania rynku, lecz rzeczywiście służą wsparciu sprzedaży lokali.

Zakres przedmiotowy pojęcia „wydanie” paragonu na gruncie art. 111 ust. 3a pkt 1 ustawy VAT, wyrok NSA z 29 sierpnia 2019 r., sygn. I FSK 734/17

Z przepisów ustawy VAT oraz rozporządzenia MF z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie kas rejestrujących wynika, że sprzedawca ma obowiązek wydrukować paragon i wydać go nabywcy, bez żądania ze strony klienta. W przepisach tych nie ma natomiast obowiązku odbioru paragonu przez nabywcę, a skoro tak, to „wydanie” należy rozumieć jako udostępnienie paragonu klientowi. Klient nie ma natomiast obowiązku, aby paragon odebrać. Nie można natomiast pojęcia „wydania paragonu” rozumieć jako próby wręczenia paragonu klientowi do ręki.

Przygotowanie wydrukowanego paragonu na ladzie w budynku stacji paliw, która m.in. wraz z dystrybutorami stanowi jeden punkt sprzedaży, z jednoczesnym skutecznym poinformowaniem kupującego o możliwości jego odbioru i przekazaniu obrazu paragonu na telefon komórkowy, przy użyciu którego dokonano płatności mobilnej, jest wystarczające do uznania, że doszło do „wydania” paragonu. Wyrok ten dotyczył sytuacji, w której klienci po dokonaniu tankowania mogą zapłacić za paliwo już przy dystrybutorze, poprzez wykorzystanie aplikacji mobilnej na telefonie komórkowym.

Przesłanki zastosowania art. 6 pkt 1 ustawy VAT do zbycia składników tworzących ZCP, wyrok NSA z 27 sierpnia 2019 r., sygn. I FSK 1265/17

Zarówno przepisy Dyrektywy 112, jak i polskiej ustawy VAT nie wprowadzają wymogu, że aby uznać zespół składników majątkowych za zorganizowaną część przedsiębiorstwa (której zbycie jest wyłączone spod opodatkowania VAT), dana konkretna działalność zbywcy musi być, jako rodzajowo taka sama, kontynuowana przez nabywcę majątku.

Istotne natomiast jest to, aby ten majątek, który został zbyty, w dalszym ciągu służył do prowadzenia działalności gospodarczej (nawet jeśli jest to działalność odmienna od działalności prowadzonej wcześniej przez zbywcę tego majątku). W takim przypadku nadal możliwe jest zastosowanie wyłączenia z art. 6 pkt 1 ustawy VAT.

Rekompensata przez gminę ościenną kosztów usługi przewozowej świadczonej przez zarząd dróg nie jest dopłatą do ceny biletów i nie dolicza się jej do podstawy opodatkowania VAT, wyrok NSA z 27 sierpnia 2019 r., sygn. I FSK 1072/17

Błędne jest stanowisko, zgodnie z którym, dofinansowanie, które uiszcza gmina ościenna jest dofinansowaniem związanym z ceną usługi przewozowej świadczonej przez zarząd dróg. Cena usługi przewozowej jest określona, narzucona uchwałą rady miasta. I to jest cena usługi przewozowej i taką cenę płaci pasażer.

Natomiast okoliczność dofinansowania związana jest z faktem, że cena biletu, czyli cena usługi przewozowej nie pokrywa kosztów

związanych z świadczeniem tej usługi. Zatem to dofinansowanie ma zrekompensować koszty świadczonej usługi ponoszone przez zarząd, za które cena jest stała i na którą zarząd nie ma wpływu. Ta dopłata nie jest dopłatą do ceny biletów, tylko rekompensatą kosztów związanych ze świadczeniem usługi przewozowej.

Kwestia korekty podstawy opodatkowania akcyzą z tytułu wewnątrzspółnotowego nabycia samochodów osobowych, wyrok NSA z 28 sierpnia 2019 r., sygn. I GSK 83/17

Obecnie obowiązująca ustawa o podatku akcyzowym z 2008 r. szczegółowo reguluje zasady określenia podstawy opodatkowania w przypadku pierwszej sprzedaży na terenie kraju, w tym czynności uznawanych za sprzedaż nabycia wewnątrzspółnotowego oraz importu.

Przepis art. 104 ustawy o podatku akcyzowym kompleksowo reguluje zasady określania podstawy opodatkowania akcyzą wszystkich czynności opodatkowanych. Z wykładni art. 104 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 100 ust. 1 pkt 2 oraz art. 101 ust. 2 ustawy o podatku akcyzowym wynika, że otrzymanie przez spółkę faktur korygujących nie wywołuje żadnych skutków w zakresie wysokości należnego podatku akcyzowego, a w konsekwencji spółka nie jest zobowiązana do rozliczenia podatku akcyzowego wynikającego z tych faktur. W przepisach ustawy o podatku akcyzowym jest bowiem wprost mowa, iż podstawą opodatkowania jest kwota, jaką podatnik jest obowiązany zapłacić za samochód (przy nabyciu wewnątrzspółnotowym) wówczas, gdy powstaje obowiązek podatkowy, tak jak to reguluje art. 101 ust. 2 ustawa o podatku akcyzowym.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Przychody z dywidend nie są uwzględniane w kalkulacji proporcji alokacji kosztów do źródła przychodów z zysków kapitałowych oraz przychodów z innych źródeł, o której mowa w art. 15 ust. 2b ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 20 sierpnia 2019 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.286.2019.1.MR _____ 6

Prawo do odliczenia całości VAT wynikającego z faktur wystawionych przez dostawców mimo zastosowania nieprawidłowej stawki lub nieprawidłowego kursu walut, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 sierpnia 2019 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.372.2019.1.AKS _____ 6

Kwestia obowiązku pobrania podatku u źródła w przypadku, gdy łączna kwota należności wypłacanych z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1 ustawy CIT przekracza kwotę 2 mln zł, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 21 sierpnia 2019 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.274.2019.1.JC _____ 6

Przychody z dywidend nie są uwzględniane w kalkulacji proporcji alokacji kosztów do źródła przychodów z zysków kapitałowych oraz przychodów z innych źródeł, o której mowa w art. 15 ust. 2b ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 20 sierpnia 2019 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.286.2019.1.MR

Wskazane w art. 15 ust. 2-2b ustawy CIT., zasady proporcjonalnego podziału kosztów pośrednich nie dotyczą przychodów z dywidend.

W konsekwencji, przychody z tych dywidend nie powinny być uwzględniane także w kalkulacji proporcji alokacji kosztów do źródła przychodów z zysków kapitałowych oraz przychodów z innych źródeł, o której mowa w art. 15 ust. 2b ustawy CIT.

Prawo do odliczenia całości VAT wynikającego z faktur wystawionych przez dostawców mimo zastosowania nieprawidłowej stawki lub nieprawidłowego kursu walut, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 sierpnia 2019 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.372.2019.1.AKS

W sytuacji zastosowania przez wystawiającego fakturę dostawcy błędnej stawki podatku, bądź błędnego kursu walutowego stosowanego do przeliczenia podstawy opodatkowania oraz kwoty podatku (w sytuacji, gdy są one wyrażone w walucie obcej), spółce przysługuje prawo do odliczenia kwoty podatku naliczonego, wynikającego z ww. faktur w kwocie, jaka zostanie na nich wykazana.

Zastosowanie zawyżonej bądź zaniżonej stawki podatku, czy kursu walutowego przez dostawcę, nie pozbawia spółki prawa do odliczenia podatku naliczonego, gdyż nie stanowi negatywnej przesłanki, uniemożliwiającej odliczenie tego podatku, wymienionej w art. 88 ustawy VAT.

Dla istnienia prawa do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktury (nawet w przypadkach wskazanych wyżej), obok fundamentalnych przesłanek takich jak status odliczającego jako czynnego, zarejestrowanego podatnika VAT i związek zakupionych towarów i usług z czynnościami opodatkowanymi (odliczającego), najistotniejsze jest bowiem to, by

nabyta usługa lub towar podlegały opodatkowaniu i nie korzystały przy tym ze zwolnienia od tego podatku.

Kwestia obowiązku pobrania podatku u źródła w przypadku, gdy łączna kwota należności wypłacanych z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1 ustawy CIT przekracza kwotę 2 mln zł, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 21 sierpnia 2019 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.274.2019.1.JC

Łączna subsumcja art. 26 ust. 1, ust. 1d i ust. 2e oraz art. 26 ust. 3e i ust. 3f ustawy CIT prowadzi do wniosku, że w przypadku dokonywania przez płatnika wypłat objętych dyspozycją art. 21 ust. 1 ustawy CIT na rzecz polskich zakładów nierezydentów, których wartość przekroczyła w obowiązującym u płatnika roku podatkowym kwotę 2 mln zł:

1) płatnik będzie uprawniony do niepobrania podatku pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 26 ust. 1d ustawy CIT (udokumentowania miejsca siedziby podatnika uzyskanym od niego certyfikatem rezydencji oraz uzyskania pisemnego oświadczenia, że należności te związane są z działalnością zakładu tego podatnika) oraz jednocześnie

2) będzie on zobowiązany do zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego określonego w art. 26 ust. 3f ustawy CIT o kwocie i rodzaju należności wypłaconych wskazanemu podatnikowi w roku podatkowym tego płatnika, od których nie został pobrany podatek, podając dane identyfikujące podatnika prowadzącego działalność poprzez położony na terytorium Polski zagraniczny zakład, w szczególności pełną nazwę, adres i numer identyfikacji podatkowej podatnika oraz adres zagranicznego zakładu podatnika (zawiadomienie to należy złożyć także w przypadku dokonania podatnikowi w roku podatkowym dalszych wypłat należności, od których zgodnie z ust. 1d nie został pobrany podatek).

Stąd postanowienia art. 26 ust. 2e ustawy CIT wyłącza możliwość niepobrania podatku u źródła w przypadku, gdy łączna kwota należności wypłacanych z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1 ustawy CIT przekracza kwotę 2 mln zł nie mają zastosowania do wypłat określonych w art. 26 ust. 1d ustawy CIT.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

PIOTR KORSZLA
tel. +48 509 802 418
piotr.korszla@ptpodatki.pl

MACIEJ GROCHULSKI
tel. +48 501 012 085
maciej.grochulski@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl